

Dosarul nr. 2ra-2021/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: Gh. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Olga Stoianova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Stoianova împotriva Institutului Internațional de Management „IMI - Nova” cu privire la încasarea compensației pentru concediu de odihnă nefolosit, a indemnizației de eliberare din serviciu, a compensației pentru pierderea unei părți din salariu, a compensației pentru reținerea plăților în caz de eliberare, a sumei bănești rezultate din indexarea plăților datorate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Olga Stoianova, a fost casată hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La data de 10 decembrie 2015 reclamata Olga Stoianova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Institutului Internațional de Management „IMI - Nova” cu privire la încasarea compensației pentru reținerea, din vina angajatorului, a plăților în caz de eliberare, în mărime de 0,1 % din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 2119 de lei 37 bani (1646 de lei 75 bani x 0,1 % x 1287 zile), a sumei bănești rezultate din indexarea plăților datorate în cuantum de 837 de lei 96 bani și repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin ordinul Institutului Internațional de Management „IMI - Nova” nr. 261-p din 18 ianuarie 2011, a fost concediată în legătură cu reducerea statelor de personal.

A susținut că, a contestat ordinul menționat în instanța de judecată, totodată,

înaintând și alte pretenții ce țin de raportul de muncă.

A specificat că, prin hotărârea din 01 decembrie 2011 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 25 aprilie 2012 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea depusă de ea, a fost respinsă.

A afirmat că, prin încheierea din 13 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de ea împotriva deciziei din 25 aprilie 2012 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat inadmisibil.

A relatat că, instanțele naționale s-au pronunțat asupra lipsei datoriei angajatorului față de ea, deci acestea au constatat lipsa restanțelor salariale.

A notat că, în iulie 2014, Institutul Internațional de Management „IMI – Nova“ i-a achitat suma de 1646 de lei 75 bani.

A subliniat că, în circumstanțele descrise, Institutul Internațional de Management „IMI – Nova“ a recunoscut reținerea din propria vină a unor plăți salariale.

A relevat că, suma de 1646 de lei 75 bani i-a fost achitată ca efect al solicitărilor sale repetate.

A solicitat încasarea de la Institutul Internațional de Management „IMI – Nova“ în beneficiul său a compensației pentru reținerea, din vina angajatorului, a plăților în caz de eliberare, în mărime de 0,1 % din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 2119 de lei 37 bani (1646 de lei 75 bani x 0,1 % x 1287 zile), a sumei bănești rezultate din indexarea plăților datorate în cuantum de 837 de lei 96 bani și repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei.

La data de 03 martie 2017 reclamanta Olga Stoianova a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea de la Institutul Internațional de Management „IMI – Nova“ în beneficiul său a compensației pentru concediu de odihnă nefolosit în sumă de 3238 de lei 56 bani, a indemnizației de eliberare din serviciu în sumă de 7847 de lei 28 bani, a compensației pentru reținerea, din vina angajatorului, a plăților în caz de eliberare, în mărime de 0,1 % din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 16396 de lei 38 bani, a sumei de 324 de lei 57 bani, cu titlu de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, a sumei bănești rezultate din indexarea plăților datorate în cuantum de 837 de lei 96 bani, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Olga Stoianova, a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Olga Stoianova, a fost casată hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Olga Stoianova împotriva Institutului Internațional de Management „IMI - Nova” cu privire la încasarea compensației pentru concediu de odihnă nefolosit, a indemnizației de eliberare din serviciu, a compensației pentru pierderea unei părți din salariu, a compensației pentru reținerea plăților în caz de eliberare, a sumei bănești rezultate din indexarea plăților datorate și repararea prejudiciului moral.

Instanța de apel a apreciat că, instanța de fond greșit a concluzionat asupra necesității respingerii acțiunii ca fiind tardivă, or termenul de prescripție a început să curgă din data de 30 iulie 2014 – data emiterii ordinului de plată nr. 107, iar acțiunea a fost depusă la 10 decembrie 2015, deci aceasta a fost depusă în interiorul termenului prevăzut de art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii.

Cu referire la fondul cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a relevat că Olga Stoianova nu dispune de nici un temei legal de a pretinde încasarea compensației pentru concediul nefolosit și indemnizației de eliberare din serviciu, recuperarea prejudiciului cauzat în urma neachitării compensației, indexarea sumelor neachitate, recuperarea prejudiciului moral, or prin hotărârile instanțelor de judecată anterioare, a fost constatată netemeinicia pretențiilor sale împotriva Institutului Internațional de Management „IMI-Nova” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului material și moral.

Totodată, instanța de apel a conchis că la materialele cauzei lipsește un calcul descifrat, din care ar rezulta că suma de 1646 de lei 75 bani, a fost achitată cu titlu de salariu.

La data de 27 iulie 2018 Olga Stoianova a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, pronunțând o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a constatat în mod eronat că la dosar lipsește dovada faptului că suma de 1646 de lei 75 bani, a fost plătită cu titlu de salariu.

A indicat că, instanța de apel a inversat în mod nejustificat sarcina probațiunii, concluzionând că anume ea trebuia să dovedească existența restanțelor salariale.

A afirmat că, instanța de apel a examinat cauza superficial, deoarece nu a dat răspuns la toate argumentele enunțate în cererea de apel, a ignorat solicitarea privind ridicarea din arhiva Judecătoriei Chișinău a dosarului civil nr. 2-1816/11 și s-a referit la art. 330 alin. (2) Codul muncii, în redacția inaplicabilă speței.

A notat că, nu este clar în ce mod instanțele ierarhic inferioare au aplicat prevederile art. 117, 118, 121, 122 și 130 Cod de procedură civilă.

La data de 10 octombrie 2018 Institutul Internațional de Management „IMI – Nova” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 martie 2018.

Recurentul Olga Stoianova a primit decizia contestată la data de 29 mai 2018 (f.d. 177).

Astfel, recursul, declarat la data de 27 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Olga Stoianova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Olga Stoianova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Olga Stoianova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Olga Stoianova se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic